

Motion om att se över resursfördelningsmodellen i grundskolan

Den nuvarande resursfördelningsmodellen som Barn- och utbildningsnämnden använder i syfte att skapa mer likvärdiga förutsättningar för alla elever infördes under 2014. Den socioekonomiska fördelningen utökades då till 9 % av elevpeng, där variabler som föräldrarnas utbildningsbakgrund och antal utrikesfödda skulle ge mer i resurstilldelning till vissa skolor.

I många kommuner fördelas idag en betydande del av skolans resurser på liknande sätt. Syftet är att kompensera skillnader i elevernas uppväxtvillkor.

Samtidigt finns en växande problematik där resurser inte alltid räcker till för de elever som har individuella behov av särskilt stöd, exempelvis neuropsykiatriska funktionsnedsättningar, omfattande inlärningssvårigheter och andra pedagogiska behov.

Elever med stora behov av stöd får vänta på utredningar, specialpedagogiska insatser räcker inte alltid till och lärare saknar resurser för att ge alla elever det stöd som de har rätt till.

- Dessa elever finns i alla skolor och i alla bostadsområden. Därför finns det risk att ett sådant system där den absolut största delen av extra resurser till skolorna fördelas enligt en socioekonomisk modell missar många av dem.

Skolans viktigaste uppdrag är att ge varje elev möjlighet att lyckas i sin utbildning. I skollagen (2010:800) slås fast att elever som riskerar att inte nå kunskapsmål har rätt till särskilt stöd.

Enligt det nu gällande regelverket ska de flesta av dessa elevers behov av stöd i undervisningen tillgodoses inom det så kallade grundbeloppet. Möjligheten att få särskilda tilläggsbelopp utöver detta är dock starkt begränsad. Dessutom är de extra medel som BUN i Luleå fördelar på annat sätt än enligt just det socioekonomiska, såpass begränsade att tilldelade extra belopp per elev inte alls räcker för det som i verkligheten krävs för särskilda anpassningar.

För att säkerställa att skolans resurser används på ett sätt som tar hänsyn till alla elevers förutsättningar borde fördelningsmodellen knytas bättre till de enskilda elevers faktiska behov av stöd och inte bara behov som beräknas på gruppnivå och enligt en generell statistisk fördelningsmodell. Det handlar inte om att avskaffa socioekonomiska faktorer helt utan om att skapa en mer träffsäker och rättvis modell där resurser följer elevernas verkliga behov.

Mot bakgrund av ovanstående föreslår vi att kommunfullmäktige beslutar:

Att ge Barn och utbildningsnämnden i Luleå i uppdrag att genomföra en översyn av kommunens modell för resursfördelning i skolorna.

Att säkerställa att en större del av dessa resurser fördelas utifrån elevers faktiska och dokumenterade behov av särskilt stöd.

Att i samband med en sådan översyn ta fram riktlinjer för hur dessa resurser på ett bättre sätt kan knytas till den enskilda eleven och inte endast fördelas på gruppnivå.

Sana Suljanovic (M)

Arvid Persson (M)

Arne Nykänen (C)

Nicklas Kemppainen (KD)

Fredrik Hjalte (L)

18/3–2026

